

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/397/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312200011
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1312200011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľa: PAXTRAVEL, s.r.o., IČO: 31 340 571, Pečnianska 23, Bratislava, proti odporcovi: H. Y., N.. X. X. XXXX, A. T. X, A., št. občan SR, zastúpený : JUDr. Drahomír Tomčo, advokát so sídlom Kocel'ova 9, Bratislava, o zaplatenie 698,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 3. apríla 2013, č. k. 12C/14/2012-111, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa potvrdzuje.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 698,60 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne odo dňa 30. 12. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 41,50 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 741a, § 741b písm. e/, § 741e ods. 2, § 741g ods. 1 - 4, § 741h a § 517 zák.č. 40/1964 Zb. v platnom znení (ďalej „Obč. zákonník „) a vecne splnením záväzkov navrhovateľa zo zmluvy o obstaraní zájazdu. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi účastníkmi konania boli platne uzatvorené dve zmluvy o obstaraní zájazdu pre dve osoby (odporcu a Q. P.) na termín od 29. 12. 2011 do 2. 1. 2012, za rovnakú cenu služieb vo výške 1.272 eur, do dvoch rozdielnych destinácií Paríža a Ríma. Obe zmluvy boli podpísané a opečiatkované obchodnou zástupkyňou navrhovateľa p. Z. E. - Z. C., ktorá ich elektronicky zaslala odporcovi na potvrdenie. Z pripojenej mailovej korešpondencie vyplynulo, že ako prvá bola medzi účastníkmi konania uzatvorená zmluva na Paríž, ktorá bola odporcovi zaslaná mailom dňa 4. 11. 2011 o 22.14 hod. a odporca ju záväzne potvrdil dňa 5. 11. 2011 o 18.07 hod.. Následne bola odporcovi rovnakým spôsobom dňa 5. 12. 2011 o 11.06 hod. zaslaná opravená zmluva na letecký zájazd do Ríma, na čo odporca obratom dňa 5. 12. 2011 o 15.42 hod. p. Z. E. odpovedal, že všetko je OK, len tam máš dátum 4. 11. 2011. Na to mu p. E. oznámila, že termín je OK a požiadala odporcu o úhradu sumy 1.272 eur, podľa platobných údajov uvedených v emailovej odpovedi (VS: XXX, K.: XXXX). Obe zmluvy podľa súdu prvého stupňa obsahovali všetky zákonné náležitosti a boli uzatvorené platne, v predpísanej forme. Odporca v konaní tvrdil, že platnou bola len zmluva na zájazd do Paríža, nakoľko len tento si záväzne objednal a objednávku mailom potvrdil. Odporca v priebehu celého konania zotrval na tvrdení, že nemal záujem cestovať do Ríma a p. E. bol nesprávne informovaný o tom, že sa zájazd do Paríža zruší. Preto sa oň viac nezaujímal s tým, že až oveľa neskôr sa dozvedel, že zájazd sa uskutočnil. Aj napriek tvrdeniu, že zájazd do Paríža chcel odporca absolvovať, jeho cenu nikdy

navrhovateľovi neuhradil s tým, že najprv tvrdil, že nedostal faktúru a potom, že nevedel, aký zájazd vlastne platí. Jeho tvrdenia súd prvého stupňa vyhodnotil ako nepravdivé, nakoľko sám odporca k odporu proti platobnému rozkazu pripojil náhľad webovej stránky navrhovateľa zo dňa 26. 12. 2011, t. j. 3 dni pred odletom do Paríža, z ktorej bolo zrejmé, že navrhovateľ zájazd ponúka a tento sa uskutoční. Aj napriek tomu sa odporca neskontoval či už so samotným navrhovateľom alebo s jeho obchodnou zástupkyňou p. E. a nedomáhal sa svojej účasti na tomto zájazde, ako v konaní tvrdil, s poukazom na to, že má platnú zmluvu na zájazd do Paríža. Ďalšie tvrdenia odporcu o tom, že so zájazdom do Ríma nesúhlasil, čo mal telefonicky oznámiť p. E., neboli pre súd dostačujúce. Navyše boli aj v rozpore so všeobecnými podmienkami, ktoré vyžadujú v prípade, ak odporca obdržal novú zmluvu na Rím (čo sporné nebolo) s ktorou nesúhlasil, písomné odstúpenie od zmluvy (stornovanie) práve z dôvodu, aby nedošlo k patovej situácii, že má na ten istý dátum uzavreté dve zmluvy na dve rôzne destinácie. V danom prípade by nemohol argumentovať tým, že p. E. ho prihlásila na zájazd do Ríma proti jeho vôli. Súd prvého stupňa sa priklonil k svedeckej výpovedi p. E., ktorá uviedla, že druhá zo zmlúv bola pozmeňujúcim prejavom vôle, ktorý odporca potvrdil textom, že všetko je OK, len tam máš dátum 4. 11. 2011, ale to asi nie je dôležité. Súd prvého stupňa neuveril jeho tvrdeniu, že tým myslel, že program v Ríme je OK, nakoľko s programom vôbec nesúvisí ním uvedená ďalšia poznámka v texte, a to „len tam máš dátum 4. 11. 2011“. Táto poznámka sa týkala práve platnosti zmluvy a nie obsahu programu. Dôvodom uvedenia práve tohto dátumu bola skutočnosť, aby odporca nemusel platiť storno poplatok za zájazd do Paríža, čo pred súdom logicky vysvetlila p. E.. Za dôveryhodné považoval súd prvého stupňa tvrdenia p. E., prezentované pred súdom, ako aj to, že odporca sa jej vyhráždal, čo súdu preukázala mailom zo dňa 14. 11. 2011, v ktorom sa okrem iného píše: „Varujem ťa, nepodceňuj truhlíka“.

Súd prvého stupňa za nadbytočné a ne hospodárne považoval preukazovanie pravosti podpisu odporcu na storne zmluvy do Ríma, nakoľko ak by sa aj tvrdenie odporcu o tom, že podpis na storne zmluvy nie je jeho preukázalo ako pravdivé, bolo by to pre odporcu nevýhodnejšie. Pokiaľ by totiž odporca zájazd dňa 13. 12. 2011 stornoval, navrhovateľ by mal podľa čl. VII Všeobecných podmienok pri 19 - 10 kalendárnych dňoch pred odchodom na dovolenku nárok na 70 % ceny zájazdu, zatiaľ čo ak by zájazd nestornoval, navrhovateľ mal nárok na 100 % z celkovej ceny zájazdu. Vzhľadom na viazanosť žalobným návrhom súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal ním uplatnený nárok v hodnote 70 % zo základnej ceny zájazdu, ktorú odporca neuhradil ani po výzve navrhovateľa. Súd prvého stupňa tiež odporcu zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy, a to v súlade s čl. III ods. 1 všeobecných podmienok, podľa ktorých má navrhovateľ právo na zaplatenie ceny zájazdu, ako aj všetkých doobjednaných služieb pred ich poskytnutím. Zájazd sa uskutočnil dňa 29. 12. 2011, a preto nasledujúcim dňom sa odporca dostal do omeškania.

O náhrade trov konania rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 1 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“), keď v konaní plne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh v sume 41,50 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa žiadal pre nesprávne právne posúdenie veci zmeniť, návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu právo na náhradu trov konania. Odvolateľ konštatoval, že vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že si u navrhovateľa prostredníctvom jeho obchodnej zástupkyne záväzne objednal letecký zájazd do Ríma, v termíne od 29. 12. 2011 do 2. 1. 2012, z čoho je zrejmé, že o iný zájazd nemal záujem. Za nepravdivé označil konštatovanie súdu prvého stupňa, že mu boli predložené dve zmluvy s rovnakým dátumom (4. 11. 2011), nakoľko dňa 4. 11. 2011 mal záujem len o zájazd do Paríža, ktorý mailom potvrdil. Formulácia odpovede nadväzujúca na ďalší návrh zmluvy od p. E., ktorý mu bol doručený dňa 5. 12. 2011 neznamenal, že si objednáva zájazd do Ríma, keďže v danom čase ešte nevedel, či sa zájazd do Paríža uskutoční alebo nie. Slovo OK použité v mailovej odpovedi nemohlo znamenať potvrdenie zájazdu, nakoľko v takom prípade by bol následne zaplatil navrhovateľovi cenu zájazdu do Ríma a zájazd do Paríža by stornoval. K prílohe k odporu proti platobnému rozkazu, na ktorú v odôvodnení rozhodnutia poukázal súd prvého stupňa uviedol, že táto nesvedčí v jeho neprospech, nakoľko z nej vyplýva, že zájazd do Paríža bol v danom čase už vypredaný. Pokiaľ by sa preto chcel zájazdu do Paríža zúčastniť, nebolo by to už pre jeho obsadenosť možné. Navrhovateľovi a jeho obchodnej zástupkyňe p. E. vytkol nesplnenie si povinností voči nemu podľa § 741a Obč. zákonníka keď vedeli, že si u nich záväzne objednal zájazd do Paríža a v primeranej lehote ho nevyzvali na zaplatenie ceny tohto zájazdu a ani ho následne neinformovali, že zájazd sa v stanovenom termíne uskutoční, aby sa ho mohol zúčastniť. Navyac jeho objednávka zájazdu do Paríža nebola evidentne navrhovateľom zahrnutá do tohto zájazdu

a nebolo mu ním oznámené ani zrušenie zájazdu. Záverom odporca namietal nevykonanie znaleckého dokazovania za účelom overenia pravosti jeho podpisu na stornovaní zájazdu do Ríma.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odporca v odvolaní okrem niekoľko novo-vykonávaných tvrdení, ktoré nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, neuviedol žiadne nové skutočnosti. Na tvrdenie odporcu, že nebol vyzvaný na úhradu ceny zájazdu poukázal na e-mail zo dňa 5.12.2011, predložený v rámci dokazovania v konaní, v ktorom bol odporca obchodnou zástupkyňou navrhovateľa vyzvaný na jeho úhradu. Rovnako podľa navrhovateľa nie je zrejmé, akým myšlienkovým postupom odporca dospel k záveru, že jeho objednávka nebola zahrnutá do zájazdu. Na tvrdenie odporcu, že mu nikto neoznámil, že zájazd do Paríža bol zrušený, uviedol, že to je úplne prirodzené, nakoľko zájazd do Paríža nikdy zrušený nebol. Navrhovateľovi nie je zrejmé ani ako odporca dospel k záveru, že zájazd do Paríža bol vypredaný už dňa 5. 12. 2011, čo zo znenia ním predloženého mailu nijako nevyplýva. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preto žiadal ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O. s. p.), výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O. s. p.) a na ich základe dospel vo vzťahu k uplatnenému nároku k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj primerane odôvodnil (§ 157 ods. 2 O. s. p.).

Podľa § 741a Občianskeho zákonníka zmluvou o obstaraní zájazdu sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje, že objednávateľovi obstará vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd) a objednávateľ sa zaväzuje, že zaplatí dohodnutú cenu.

Podľa § 741 b písm. e/ Občianskeho zákonníka zmluva musí mať písomnú alebo inú vhodnú formu a musí obsahovať výšku zmluvných pokút, ktoré je povinný objednávateľ cestovnej kancelárii uhradiť pri odstúpení od zmluvy v prípadoch určených týmto zákonom.

Podľa § 741 e ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak je cestovná kancelária nútená pred začatím zájazdu zmeniť podstatnú podmienku zmluvy, navrhne objednávateľovi zmenu zmluvy. Ak navrhovaná zmena zmluvy vedie aj k zmene ceny zájazdu, musí sa v návrhu nová cena uviesť. Ak cestovná kancelária navrhne zmenu zmluvy podľa odseku 1, má objednávateľ právo rozhodnúť, či so zmenou zmluvy súhlasí alebo či od zmluvy odstúpi bez zaplatenia zmluvných pokút. Rozhodnutie objednávateľa musí písomne oznámiť cestovnej kancelárii v lehote určenej cestovnou kanceláriou.

Podľa § 741g ods. 1 Občianskeho zákonníka cestovná kancelária môže pred začatím zájazdu od zmluvy odstúpiť len z dôvodu zrušenia zájazdu alebo z dôvodu porušenia povinností objednávateľom, ktoré boli zmluvne dohodnuté.

Podľa § 741g ods. 2 Obč. zákonníka ak odstúpi objednávateľ od zmluvy podľa § 741e ods. 2 alebo ak odstúpi cestovná kancelária od zmluvy z dôvodu zrušenia zájazdu pred jeho začatím, má objednávateľ právo žiadať, aby mu cestovná kancelária na základe novej zmluvy poskytla iný zájazd najmenej v kvalite, ktorá zodpovedá službám dohodnutým v pôvodnej zmluve, ak cestovná kancelária môže takýto zájazd ponúknuť.

Podľa § 741g ods. 3 Obč. zákonníka pri uzatvorení zmluvy podľa odseku 2 sa platby uskutočnené na základe pôvodnej zmluvy považujú za platby podľa novej zmluvy. Ak je cena nového zájazdu nižšia ako už uskutočnené platby, je cestovná kancelária povinná tento rozdiel bezodkladne objednávateľovi vrátiť.

Podľa § 741h Občianskeho zákonníka ak nie je dôvodom odstúpenia od zmluvy objednávateľa porušenie povinností cestovnej kancelárie, ktoré sú určené zmluvou alebo týmto zákonom, alebo ak cestovná kancelária odstúpi od zmluvy pred začatím zájazdu z dôvodu porušenia povinností objednávateľom, je objednávateľ povinný zaplatiť cestovnej kancelárii zmluvné pokuty vo výške určenej

podľa § 741b ods. 1 písm. e/ a cestovná kancelária je povinná vrátiť objednávateľovi bezodkladne zostatok z uhradenej ceny zájazdu podľa zrušenej zmluvy.

K zásadnému odvolaciemu dôvodu odporcu vyplývajúceho z obsahu podaného odvolania o tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 698,60 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania z priznanej sumy za obdobie od 30.12.2011 do zaplatenia predstavujúcu stornopoplatok za riadne objednaný letecký zájazd do Ríma pre dve osoby v termíne od 29.11.2011 do 2.1.2012 nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Zmluva o obstaraní zájazdu upravená v ust. § 741a až 741k Obč. zákonníka je osobitným typom obstarávateľskej zmluvy, ktorou sa obstarávateľ (cestovná kancelária) zaväzuje objednávateľovi obstaráť vopred ponúkanú kombináciu služieb cestovného ruchu (zájazd) a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť dohodnutú cenu. Zmluva o obstaraní zájazdu vzniká na základe zmluvného konsenzu strán zmluvy o podstatných náležitostiach zmluvy.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní správne ustálil, že medzi účastníkmi konania bola dňa 5. 11. 2011 elektronickou formou platne uzatvorená zmluva o obstaraní zájazdu pre dve osoby do Paríža v termíne od 29. 12. 2011 do 2. 1. 2012 za cenu 1.272 eur. Uzatvorenie zmluvy za navrhovateľa sprostredkovala jeho obchodná zástupkyňa Z. E. - Z. C. a odporca prijatie návrhu tejto zmluvy záväzne potvrdil mailom jej adresovaným dňa 5. 11. 2011. Za správne je treba považovať i skutkové zistenia súdu prvého stupňa o tom, že odporcovi bola dňa 5. 12. 2011 elektronicky doručená „opravená zmluva na letecký zájazd do Ríma,“ datovaná dňom 4. 11. 2011, ktorej predloženiu predchádzala komunikácia, v priebehu ktorej bol odporca upozornený na možnosť zrušenia ním objednaného zájazdu do Paríža 7 dní pred plánovaným odchodom pre nedostatočnú obsadenosť, čo odporcovi nevyhovovalo a v dôsledku toho mu bola ako alternatíva ponúknutý letecký zájazd do Ríma v rovnakom termíne (od 29.12.2011 do 2.1.2012) a za rovnakú cenu (1.272 eur). Návrh tejto opravenej zmluvy bol obchodnou zástupkyňou navrhovateľa elektronicky preposlaný odporcovi dňa 5. 12. 2011, na čo odporca reagoval: „všetko je OK, len tam máš dátum 4.11. 2011“.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa vyhodnotil predmetnú odpoveď odporcu ako prijatie zmluvného návrhu a za účelové a nelogické považuje jeho tvrdenie, že predmetným mailom potvrdil len samotný program tohto zájazdu. Z uvedeného možno vyvodíť, že následným zhodným prejavom vôle oboch zmluvných strán došlo k zmene obsahu zmluvného vzťahu, v zmysle ktorej bolo predmetom záväzku navrhovateľa obstaranie leteckého zájazdu do Ríma pre dve osoby v termíne od 29. 12. 2011 do 2. 1. 2012, za čo sa odporca zaviazal zaplatiť cenu zájazdu vo výške 1.272 eur. Odhliadnuc od argumentácie odporcu o jeho nezaujíme o zájazd do Ríma je nepochybné, že odporca do zmluvného vzťahu s navrhovateľom vstúpil platne, v dôsledku čoho mu v zmysle ust. § 741a Obč. zákonníka vznikla povinnosť zaplatiť dohodnutú cenu zájazdu, resp. v prípade stornovania zájazdu určený stornopoplatok. Odporca sa však o zájazd do Ríma ďalej nezaujímal, navrhovateľa viac nekontaktoval a žiadnu platbu v

spojitosti s objednaným zájazdom, aj napriek výzve obchodnej zástupkyne navrhovateľa neuskutočnil. Jeho správanie vyvoláva skôr dojem, že navrhovateľ skutočný záujem o absolvovanie objednaného zájazdu stratil. Nadväzne na uvedené aj odvolací súd považuje za presvedčivejšiu svedeckú výpoveď p. E., ktorá logicky vysvetlila sled a vzájomné súvislosti jednotlivých skutkových okolností predchádzajúcich uzatvoreniu oboch zmlúv s odporcom, zatiaľ čo odporca svoju výpoveď ohľadom dôvodu neuhradenia ceny zájazdu v priebehu konania neustále menil. Ako účelovú vyhodnotil odvolací súd aj ničím nepodloženú obranu odporcu, v ktorej spochybnil pravosť jeho podpisu na stornovaní zájazdu dňa 13. 12. 2011, ku ktorému malo dôjsť osobne, v kancelárii obchodnej zástupkyne odporcu. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, kto a z akého dôvodu by mohol mať záujem na falšovaní podpisu odporcu, nakoľko ako správne uviedol súd prvého stupňa, nestornovanie zájazdu by v konečnom dôsledku zlepšilo postavenie navrhovateľa, ktorý by od odporcu mohol požadovať celú cenu zájazdu, nielen stornopoplatok, čo si odporca zrejme neuvedomuje. Preto sa aj v tejto veci odvolací súd priklonil k názoru prvostupňového súdu o tom, že vykonanie odporcom navrhovaného znaleckého dokazovania by bolo vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku nadbytočné a nehospodárne.

K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, nebola namietaná vada konania odvolacím súdom zistená.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keď súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním správne a v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a tento správne posúdil aj po právnej stránke a odporca v odvolaní nepredložil žiadne také argumenty, ktoré by boli spôsobilé čo i len spochybniť vecnú správnosť záveru prvostupňového súdu, odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p., keďže navrhovateľ majúci plný úspech v odvolacom konaní si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil. V danej veci bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods.3 O.s.p.) a v súlade s ust. § 21 ods.2 zák.č. 36/2005 Z.z. v platnom znení o Spravovacom a kancelárskom poriadku bolo v rovnakej lehote zverejnené v elektronickej podobe na webovej stránke súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.